

Jeruzsálemi vacsora

Írta: **Lori Fuller Sosa**

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

A húsvét előtti nap volt. Ez azt jelentette, hogy Gergő és a családja este jeruzsálemi vacsorát fognak tartani! Gergő minden évben nagyon várta ezt a hagyományt. Azt kívánta, bárcsak egy évben többször is megtartanák. De Anya azt mondta, várniuk kell húsvétig, hogy nagyon különleges maradjon.

Gergő és Emília leterítették egy takarót a padlóra, amelyre majd mindenki ráülhet. Aztán Gergő kiment, hogy segítsen Anyának és Apának az étellel. Imádott főzni! Az étel előkészítése volt Gergő kedvenc része az egészben.

Csak olyan ételeket készítettek, amelyeket minden biztonnal Jézus is fogyasztott, amikor a földön járt. Természetesen ezt nem tudták biztosan. Jó volt azonban arra gondolni, hogy Jézus ugyanilyen ételeket fogyasztott a tanítványaival Jeruzsálemben. Ezért nevezte Gergő családja a hagyományt jeruzsálemi vacsorának!

Gergő fogott egy kosár kenyérlepényt és egy tálka aszalt datolyát, és a takaróra tette őket. Mézük is volt a kenyérlepényhez. Emília egy kis üveg olajbogyót hozott, és egy tálát aszalt sárgabarackkal és mandulával. Ezután jött egy kis kecskesajt és szeletelt kígyóborka. Majd egy tányérban hal, és poharakban víz. A gyerekek nagyon óvatosan vitték ki az innivalót, hogy ne ömöljön ki.

Gergő minden évben nagyon várta ezt a hagyományt.

Te mit vinnél el egy jeruzsálemi vacsorára? Írd le vagy rajzold le!

Mindenki leült a takaróra. Anya mondott egy ételáldást.

„Köszönjük neked ezt az alkalmat, hogy Jézusra emlékezhetünk húsvétkor” – imádkozott.

Az ima után a gyerekek körbeadták egymásnak az ételes tálakat. Vettek az aszalt sárgabarackból és az uborkából. Gergő figyelt, nehogy a kisöccse kiborítsa az olajbogyókat. Mindenki kézzel evett. Beszélgettek és nevetgéltek.

Gergő megkente a kenyerét egy kis kecskesajttal, aztán tett rá egy kis mézet is. Annyira finom volt!

„Mi a kedvenc történetetek Jézusról?” – kérdezte Apa a gyerekektől.

„Én az szeretem, amikor Jézus a vízen jár!” – mondta Szabolcs.

Gergő a halas tányérra mutatott. „Én pedig azt szeretem, amikor mindenkit jóllakatott. Több ezer embernek adott enni csupán néhány vekni kenyérből és egy kevés halból. Ez a kedvencem!”

„Én is szeretem ezeket a történeteket – mondta Anya. – Jézus olyan dolgokat tesz lehetővé, amelyeket magunktól soha nem tudnánk megtenni.”

„Sok csodát láttunk a saját életünkben is” – tette hozzá Apa.

„Például, hogy minden költözésünkkor új barátokra leltünk” – mondta Gergő.

„Így van! – helyeselt Anya. – Csodáknak és áldásoknak lehetünk szemtanúi mindenhol körülöttünk.”

Amikor végeztek a vacsorával, mindenkinek tele volt a pocakja és boldogok voltak. Gergő segített kivinni az edényeket a mosogatóhoz. Jövőre is tartanak majd jeruzsálemi vacsorát. De nem kell addig várnia, hogy Jézusra gondoljon. Azt mindennap megteheti! ●